



Ez a történet második része.
 Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

A rózsza

Antoine de Saint-Exupéry elmeséli, hogyan ismerte meg közelebbről a Kis Herceg virágát – azt az egyetlen, különleges virágot, amely egészen más volt, mint a többi. Az ő bolygóján a virágok mindig egyszerűek, szerények és rövid életűek voltak. Ez a virág azonban, amely egy titokzatos magból sarjadt, mindent megtett azért, hogy szép legyen. Hosszú ideig titokban készült: színeit, szirmait rendezgette, hogy tökéletesnek tűnjön... Aztán amikor végre a napfelkeltében kivirágzott, teljes pompájában mutatkozott meg, halkan ásítva és bocsánatot kérve, amiért kissé zilált a megjelenése.

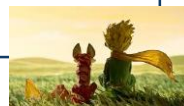
A Kis Herceg teljesen elámult rajta. A virág valóban gyönyörű volt, tisztában is volt vele, és ezt nem is próbálta eltitkolni. Hamarosan azonban kiderült, hogy ez a kecses teremtmény hiú, szeszélyes és kissé nehéz természetű. Hol a hidegre panaszkodott, hol paravánt követelt, és büszkén hangoztatta, hogy a tövisei majd megvédik a tigrisektől – noha a bolygón egyetlen tigris sem élt. A Kis Herceg, fiatal lévén és tele jó szándékkal, nem tudta, hogyan viselkedjen vele. A virág összezavarta, büntudatot ébresztett benne, és állandó bizonytalanságban hagyta.



Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!

*A jegyzet lehet:
 Gondolattérkép
 Táblázat
 Rajz, stb.*

A KIS HERCEG

S22
T2
L1

Ez a történet második része.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

Idővel elmondta a szerzőnek, mennyire fájtak neki a virág szavai, és mennyire félreértette őt. Komolyan vette azokat, amik valójában csak ügyetlen megjegyzések, büszkeség vagy félelem megnyilvánulásai voltak, és úgy ment el, hogy azt hitte, a virág nem szereti őt. Mély, bánattal átszőtt gyengédséggel vallotta be, hogy inkább néznie kellett volna őt, nem pedig hallgatni a szavaira. Ki kellett volna találnia a félénk és ügyetlen szeretetet, ami a kis szeszélyek mögé rejtőzött. De azt mondta, túl fiatal volt ahhoz, hogy tudja, hogyan kell szeretni.